Wystawa „Bright Depth” w Galerii Pałacu Potockich

2026-09-30

Koncepcja wystawy „Bright Depth” powstała z okazji 35-lecia partnerstwa Krakowa i Frankfurtu nad Menem. Od 10 do 27 września 2026 r. w Pałacu Potockich prezentowane będą prace artystów związanych z obu miastami poprzez miejsce pochodzenia, zamieszkania lub aktywność twórczą. W wystawie biorą udział: Dominique Chapuis, Michał Misiak, Joanna Stawowy, Reinhard Roy, Norbert Thomas, Ewa Wes i Olga Ząbroń.

Wystawa prezentuje szerokie spektrum postaw we współczesnej sztuce operującej językiem geometrii. Tematem przewodnim pokazu jest „jasność”, interpretowana zarówno w warstwie wizualnej, konceptualnej jak i metaforycznej czy duchowej. Na wystawie prezentujemy reliefy, obiekty, rzeźby i sztukę cyfrową. Idea projektu jest ściśle związana z architekturą przestrzeni Pałacu Potockich. Opiera się zarówno na kontraście wizualnym jak i dialogu z zabytkową tkanką tego szczególnego miejsca. Galeria rozumiana jest jako „głębia”, nie tylko ze względu na swoje usytuowanie. Schodzenie w podziemia budynku staje się podróżą w głąb wewnętrznych przestrzeni widzów... „Bright Depth” może stać się udziałem każdego odbiorcy.

Częścią wystawy jest także instalacja site-specific Olgi Ząbroń na dziedzińcu Pałacu Potockich, będąca geometryczną interpretacją zastanej przestrzeni. Instalacja składa się z obiektów rzeźbiarskich i animacji wpisując się i dialogując z elementami architektonicznymi Pałacu, jak i pracami prezentowanymi w samej galerii. „Zarys” cylindrycznych obiektów w formie pełnej i podzielonej na elementy - jest kontynuacją i reinterpretacją wydobytych fragmentów miejsca. Ażurowość form rzeźbiarskich, ich płynność i cicha dynamika pokazują charakterystyczne „znaki” w twórczości artystki. Linearne przepływy, dążenie do geometrycznej formy i odchodzenie od niej jednocześnie. Instalacja kontynuowana jest w przestrzeni galerii animacją, sygnalizując łączność pomiędzy obiema częściami wystawy. A bryła walca, jako formy „wyjściowej”, znajduje rozwinięcie w pracach innych artystów - Reinharda Roya i Ewy Wes.

Prezentowane na wystawie prace Reinharda Roya wynikają z wieloletnich badań artysty nad podstawowymi zasadami organizacji formy: punktem, rastrem, kołem i elipsą. Roy prezentuje m.in. dużą dwuelementową formę rzeźbiarską „O – 0505 2004”. Zamknięty półkolisty kształt stanowi konstrukcyjny fundament rzeźby, natomiast rozwinięta ponad nią otwarta struktura nie wyznacza granic bryły, lecz kieruje jej oddziaływanie „na zewnątrz”. Jak sam autor podkreśla: „Punktem wyjścia nie jest zamknięta figura geometryczna, lecz jej